

Udlændingemyndighederne skal endvidere videregive oplysninger fra udlændingesager til Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste på baggrund af konkrete anmodninger herom.

Den foreslåede bestemmelse i § 45 a, stk. 2, giver udtrykkelig hjemmel til, at efterretningstjenesterne uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger om en udlænding til udlændingemyndighederne i det omfang, videregivelsen kan have betydning for disse myndigheders behandling af en sag efter udlændingeloven.

Bestemmelsen indebærer, at udlændingemyndighederne kan indhente oplysninger fra Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste til brug for behandlingen af udlændingesager.

Der er ikke hermed tale om en pligt for Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste til at videregive de pågældende oplysninger, idet disse myndigheder kan være i besiddelse af oplysninger, som på den ene side nok kan have betydning for behandlingen af en udlændingesag, men som af hensyn til f.eks. statens sikkerhed eller hensynet til fremmede magter helt bør hemmeligholdes. Der sker herved en fravigelse af forvaltningslovens § 31, hvorefter en forvaltningsmyndighed, i det omfang forvaltningsmyndigheden er berettiget til at videregive en oplysning, skal videregive oplysningen på begæring af en anden forvaltningsmyndighed, hvis oplysningen er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Den foreslåede bestemmelse i § 45 a, stk. 3, giver hjemmel til, at efterretningstjenesterne uden udlændingens samtykke indbyrdes kan udveksle oplysninger som nævnt i de foreslåede bestemmelser i § 45 a, stk. 1 og 2.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 45 b, stk. 1, 1. pkt., vurderer ministeren for flygtninge, indvandrere og integration på baggrund af en indstilling fra justitsministeren – til brug for behandlingen af en sag efter udlændingeloven – om udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed.

Politiets Efterretningstjeneste kan af egen drift, hvis den får kendskab til en udlænding, som må anses for en fare for statens sikkerhed, tage initiativ til, at justitsministeren til brug for ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations vurdering indstiller, at den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed.

Herudover skal udlændingemyndighederne, hvis der er konkret anledning hertil, anmode Politiets Efterretningstjeneste om at vurdere, om der er grundlag for at tage initiativ til, at justitsministeren til brug for

ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations vurdering indstiller, at en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed.

Vurderingen af, at en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, skal efter den foreslåede bestemmelse i § 45 b, stk. 1, 2. pkt., lægges til grund ved udlændingemyndighedernes afgørelse af sagen. Vurderingen får derfor den betydning for udlændingemyndighedernes afgørelse, at udlændingemyndighederne ikke skal foretage en selvstændig vurdering af spørgsmålet om, hvorvidt en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed.

En vurdering af, at en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, vil indebære, at udlændingen ikke kan meddeles opholdstilladelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. En sådan vurdering vil endvidere indebære, at en udlænding som udgangspunkt ikke meddeles visum, at en udlændings opholdstilladelse som udgangspunkt inddrages, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, og at en udlænding som udgangspunkt udvises af landet, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og 8.

Det bemærkes, at en afgørelse om, at en udlænding ikke kan meddeles opholdstilladelse, at en udlændings opholdstilladelse inddrages, eller at en udlænding udvises af landet, ikke nødvendigvis indebærer, at den pågældende kan udsendes tvangsmæssigt af landet, jf. refoulementsforbudet i udlændingelovens § 31. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 9.

Hvis det må antages, at det forhold, at en udlænding meddeles afslag på en ansøgning om visum eller opholdstilladelse, vil kunne skade efterretningstjenesterne virksomhed – herunder efterforskningen af konkrete sager eller hensynet til beskyttelsen af kilder – fordi den pågældende udlænding herved gøres bekendt med, at den pågældende anses for en fare for statens sikkerhed, har justitsministeren ikke pligt til over for ministeren for flygtninge, indvandrere og integration at indstille, at den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed. Den pågældende udlænding vil herefter kunne meddeles visum eller opholdstilladelse, hvis de almindelige betingelser herfor er opfyldt. Tilsvarende gælder, hvis det må antages, at det forhold, at en udlændings opholdstilladelse inddrages, eller at en udlænding udvises af landet, vil kunne skade efterretningstjenesterne virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse i § 45 b, stk. 2, 1. pkt., indebærer, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration på baggrund af en indstilling fra justitsministeren kan bestemme, at de oplysninger, der har ført til en vurdering efter den foreslåede bestemmelse i § 45 b, stk. 1, af, at en udlænding må anses for en